

Article 11. *Planificació en matèria d'estacions de servei.*

1. El Govern, de conformitat amb el que preveu l'article 4 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, ha de procedir a l'aprovació dels criteris generals per a la determinació del nombre mínim d'instal·lacions de subministrament de productes petrolífers al detall en funció de la densitat, la distribució i les característiques de la població, de la densitat de circulació de vehicles, com també dels altres paràmetres que es considerin necessaris.

Així mateix, es poden aprovar criteris particulars per a les zones del territori que ho requereixin atenent les seves característiques específiques de població, circulació de vehicles o grau de desenvolupament del mercat de distribució al detall de productes petrolífers.

Una vegada aprovats aquests criteris, l'elaboració dels quals s'ha de fer amb la participació de les comunitats autònomes, s'han de presentar al Congrés dels Diputats.

2. En el termini de dos mesos des de l'aprovació dels criteris a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, les entitats locals en l'àmbit territorial de les quals no es compleixin els criteris i, si s'escau, les comunitats autònomes en què estiguin ubicades han de procedir, en l'àmbit de les seves competències respectives, a adaptar els instruments d'ordenació del territori, a dur a terme les actuacions que calguin per fer possible el compliment dels criteris, a qualificar adequadament els terrenys i a establir les reserves de sòl necessàries per a la ubicació de les noves instal·lacions.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 1 d'octubre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aqueste reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 242, de 9 d'octubre de 1999.)

MINISTERI DE FOMENT

19808 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació dels serveis aeroportuaris d'assistència en terra.* («BOE» 238, de 5-10-1999.)

Havent observat errades en el text del Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació dels serveis aeroportuaris d'assistència en terra, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 168, de 15 de juliol de 1999, i en el suplement número 11 en llengua catalana, fan les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 928, segona columna, article 4, la segona part de l'apartat 2, que comença per la frase «En els

aeroports amb un trànsit anual inferior...», passa a ser l'apartat 3, i, en conseqüència, l'apartat 3 passa a ser l'apartat 4.

A la pàgina 929, primera columna, article 6, apartat 4, línia primera, on diu: «4. El Ministeri de Foment, per mitjà de l'òrgan competent...», ha de dir: «El Ministeri de Foment, en els casos que preveu la Directiva 96/67/CE, per mitjà de l'òrgan competent...».

A la pàgina 929, primera columna, article 6, apartat 6, línia sisena, on diu: «... de la Comissió Europea, pot prorrogar...», ha de dir: «... de la Comissió Europea, en els casos que preveu la Directiva 96/67/CE, pot prorrogar...».

En la pàgina 929, segona columna, article 8, apartat 1, línia tercera, on diu: «... subscriure un contracte...», ha de dir: «... subscriure prèviament un contracte...».

A la pàgina 930, primera columna, article 10, apartat 1, paràgraf a), línia segona, on diu: «... tributàries o de Seguretat Social...», ha de dir: «... tributàries i de la Seguretat Social...».

En la pàgina 930, segona columna, article 11, apartat 2, paràgraf b), línia tercera, on diu: «... del balanç del compte...», ha de dir: «... del balanç i del compte...».

CAP DE L'ESTAT

19853 *LLEI 30/1999, de 5 d'octubre, de selecció i provisió de places de personal estatutari dels serveis de salut.* («BOE» 239, de 6-10-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'assistència sanitària que presten els diferents serveis de salut de les comunitats autònomes amb competències en la matèria i l'Institut Nacional de la Salut en les comunitats que no han rebut les transferències corresponents constitueix un dels serveis públics més importants del nostre país, en el qual s'empra un elevat volum de recursos amb càrrec als impostos estatals. Aquests serveis, pel seu caràcter assistencial, són intensius en personal, i tot i que en el conjunt del Sistema Nacional de Salut conviuen diferents vincles laborals, la gran majoria dels treballadors tenen la condició de personal estatutari.

El règim jurídic del personal estatutari té com a base tres estatuts professionals diferents (per al personal facultatiu; sanitari no facultatiu i no sanitari), adoptats el 1966, 1973 i 1971, respectivament, en el marc institucional de la Seguretat Social. Els canvis successius del sistema sanitari des d'aquestes dates han suposat, inevitablement, la modificació de múltiples aspectes d'aquests estatuts, per als quals la Llei general de sanitat, de 14 d'abril de 1986, va preveure la seva integració en un estatut marc, bàsic per a totes les professions, que hauria de contenir les normes comunes, entre altres, en matèria de selecció i provisió de llocs de treball, i garantint l'estabilitat en l'ocupació i la categoria professional.

L'absència d'aquest estatut marc, justificada per diverses raons, no ha impedit que l'Estat hagi adoptat diverses

disposicions bàsiques sobre el règim estatutari. Pel que fa a la selecció i la provisió de places, les últimes i més importants són les que contenen l'apartat quatre de l'article 34 de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per al 1990, i, en el seu desplegament, el Reial decret 118/1991, de 25 de gener, sobre selecció de personal estatutari i provisió de places en les institucions sanitàries de la Seguretat Social.

La interposició contra aquesta norma reglamentària de diversos recursos contenciosos administratius que plantejaven, al seu torn, una qüestió d'inconstitucionalitat respecte de l'article 34. quatre de l'esmentada Llei de pressupostos per al 1990 —per la falta d'adequació d'aquesta Llei per regular aquests temes— ha portat als pronunciaments successius del Tribunal Constitucional i del Suprem, els quals, en les sentències de 15 d'octubre i d'1 de desembre de 1998, han resolt la inconstitucionalitat de l'article 34. quatre esmentat i, en conseqüència, la falta de suport legal i la invalidesa formal del Reial decret 118/1991.

Davant d'aquestes sentències judicials, el Govern, per evitar la paralització de les nombroses convocatòries emparades en aquests normes, va aprovar el Reial decret llei 1/1999, de 8 de gener, amb què es pretenia donar cobertura transitòria a aquests processos selectius i reproduir, en la seva pràctica totalitat, el contingut de l'apartat quatre de l'article 34 de la Llei 4/1990 i l'article del Reial decret 118/1991, ambdós anul·lats. Aquest Reial decret llei va ser convalidat pel Ple del Congrés dels Diputats del 9 de febrer passat, i es va acordar simultàniament la seva tramitació com a llei ordinària.

Per tant, aquesta Llei és conseqüència indirecta d'aquells pronunciaments judicials i té com a objecte, per damunt de les circumstàncies excepcionals que van justificar el Reial decret llei 1/1999, establir les bases permanents en matèria de selecció i provisió de places de personal estatutari dels serveis de salut. Malgrat aquests antecedents, l'aprovació d'aquesta Llei no pot ser aliena a l'objectiu d'aconseguir, en el futur, un estatut marc que compregui la normativa bàsica aplicable al personal estatutari dels serveis de salut, inclosos tots els àmbits bàsics del seu règim jurídic, entre altres, la selecció i la provisió de places. Per això aquesta Llei, per raons conjunturals, anticipa —i així ho recull l'article primer— una part essencial del marc estatutari del personal estatutari, que correspon establir a l'Estat, d'acord amb el que preveuen els apartats 16 i 18 del punt 1 de l'article 149 de la Constitució.

Amb aquest objectiu, aquesta Llei, a l'hora de substituir el Reial decret llei 1/1999, de 8 de gener, pretén servir, oportunament i coherentment, les recomanacions del dictamen de la Subcomissió parlamentària per a la Consolidació i Modernització del Sistema Nacional de Salut, aprovat pel Congrés dels Diputats en el ple de 18 de desembre de 1997. En aquest dictamen s'aposta, en matèria de recursos humans, per l'aprovació necessària de l'estatut marc —pendent des de la Llei general de sanitat— com a element dinamitzador en matèria de personal, en què s'ha de trobar l'equilibri adequat entre l'autonomia i la flexibilitat que exigeix la modernització de la gestió i la garantia dels drets dels professionals.

Aquesta Llei s'inscriu en aquell marc i s'inspira en aquells principis de flexibilitat, autonomia i garantia —que fa seus el dictamen de la Subcomissió— i recull les normes bàsiques en matèria de selecció i provisió de places, tant de personal fix com temporal. A aquest efecte, la nova Llei —bàsica en la seva integritat— s'ordena en dotze articles, dividits en quatre capítols, quinze disposicions addicionals, una de transitòria, una de derogatòria i dues de finals, i modifica, en profunditat, la sistemàtica i els continguts del Reial decret llei 1/1999, de 8 de gener, al qual substitueix i deroga expressament.

L'objectiu final d'aquesta Llei és fer compatible la modernització de la gestió —mitjançant una autonomia creixent dels serveis i les institucions sanitàries— amb el manteniment de la unitat de règim jurídic i la llibertat de circulació dels professionals en el Sistema Nacional de Salut —mitjançant l'establiment d'unes condicions comunes d'accés i mobilitat—. A més a més, entre els aspectes més destacables respecte al Reial decret llei 1/1999 que li serveix de precedent, aquesta Llei consagra els principis de planificació i periodificació de les convocatòries, per tal d'impedir en el futur l'alt nivell d'interinitat a què estan sotmeses en l'actualitat, per diverses circumstàncies, les nostres institucions. D'acord amb aquesta orientació, la Llei recull expressament, d'acord amb les previsions de la Llei general de sanitat, el dret a l'estabilitat en l'ocupació i el caràcter excepcional de l'ocupació temporal en el sector.

Així mateix, la Llei reflecteix un ampli compromís amb la participació dels professionals en tots els àmbits propis d'aquesta norma. Manifestació expressa d'aquest compromís —a més a més de les múltiples referències en l'articulat— és la creació, en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, d'una comissió, amb la presència de les organitzacions sindicals més representatives, per fixar recomanacions en relació amb l'estructura i el contingut dels barems aplicables als concursos com en el desenvolupament de les competències que en política de personal corresponen al Consell Interterritorial.

El contingut bàsic de la Llei requereix el posterior desplegament legal i reglamentari d'aquestes matèries. La Llei obliga l'Estat i les comunitats autònomes, en els seus àmbits respectius, per a aquest desplegament, i posa èmfasi en la necessitat que s'hi atengui especialment les peculiaritats de les professions sanitàries, nucli essencial de l'ocupació sanitària al nostre país. Mereix una menció específica en la Llei la regulació necessària de les peculiaritats del règim del personal mèdic, que no preveu aquesta norma —pel seu caràcter de bàsica per a totes les professions— i que ha de quedar en el desplegament posterior de la Llei.

L'entrada en vigor, de manera immediata, d'aquesta Llei i el necessari període d'elaboració i aprovació de la seva normativa de desplegament no ha de suposar cap minva en la constant dinàmica de selecció i provisió de places en les institucions públiques. Per això aquesta Llei incorpora una previsió singular en el seu règim transitori i derogatori, en virtut de la qual l'expressa i plena derogació del Reial decret llei 1/1999 —al qual substitueix aquesta Llei— no suposa la seva desaparició total en el món jurídic, ja que se'n manté la vigència, amb rang reglamentari, mentre s'ultimin les disposicions d'aplicació de la Llei que han d'adoptar, en el seu moment, les diferents administracions sanitàries.

CAPÍTOL I

Objecte, àmbit i principis generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té com a objecte regular la selecció i la provisió de places del personal estatutari dels serveis de salut.

2. Aquesta Llei s'aprova d'acord amb el que preveuen l'article 149.1, 16a i 18a de la Constitució, i per això les seves normes formen part de la coordinació general sanitària i són bases del marc estatutari regulador del personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació.

3. L'Estat i les comunitats autònomes han d'aprovar, en l'àmbit de les seves competències respectives i prenent en consideració les peculiaritats de l'exercici de

les professions sanitàries, especialment les pròpies del personal facultatiu, les normes relatives a la selecció i la provisió de places del personal estatutari de l'Institut Nacional de la Salut i dels serveis de Salut de les comunitats autònomes dins del marc estatutari bàsic que estableix aquesta Llei.

4. Així mateix, les lleis d'organització dels serveis de salut poden adoptar l'opció d'aplicació del règim que preveu aquesta Llei a les estructures d'administració i gestió del servei de salut respectiu.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

Aquesta Llei és aplicable al personal estatutari dels serveis de salut de les comunitats autònomes i de l'Institut Nacional de la Salut, amb independència del model de gestió de cada centre o institució sanitària.

Article 3. Principis i criteris generals.

La selecció i la provisió de places del personal estatutari dels serveis de salut es regeix pels principis i els criteris generals següents:

a) Submissió plena a la llei i al dret de totes les actuacions en els processos selectius i de provisió de places.

b) Igualtat, mèrit, capacitat i publicitat en l'accés a la condició de personal estatutari i estabilitat en el manteniment de l'esmentada condició.

c) Lliure circulació del personal estatutari en el conjunt del Sistema Nacional de Salut.

d) Eficàcia, imparcialitat i agilitat en l'actuació dels tribunals i altres òrgans responsables de la selecció i la provisió de places.

e) Planificació eficient de les necessitats de recursos i programació periòdica de les convocatòries.

f) Coordinació, cooperació i informació mútua entre les diverses administracions sanitàries públiques i serveis de salut.

g) Participació de les organitzacions sindicals presents en les taules legalment establertes, per mitjà de la negociació en el desplegament del que preveu aquesta Llei i, especialment, en la determinació de les condicions i els procediments de selecció, promoció interna i mobilitat, del nombre de places convocades i de la periodicitat de les convocatòries.

h) Adequació dels procediments de selecció, dels seus continguts i les proves a les funcions a desplegar en les places corresponent, incloent-hi la valoració del coneixement de la llengua oficial diferent del castellà en les comunitats autònomes respectives.

CAPÍTOL II

Selecció del personal

Article 4. Convocatòries i requisits de participació.

1. La selecció del personal estatutari fix s'ha d'efectuar, amb caràcter periòdic, en l'àmbit que cada servei de salut determini, per mitjà d'una convocatòria pública i mitjançant procediments que garanteixin els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat. Les convocatòries s'han d'anunciar en el butlletí o diari oficial de l'Administració pública corresponent.

2. Les convocatòries i les seves bases vinculen l'Administració, els tribunals encarregats de jutjar les proves i els qui hi participin.

Les convocatòries i les seves bases, una vegada publicades, només poden ser modificades amb subjecció estricta a les normes de la Llei de règim jurídic de les

administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Les convocatòries han d'identificar les places convocades i han d'indicar, almenys, el seu nombre i les característiques, i han d'especificar les condicions i els requisits que han de reunir els aspirants, el termini de presentació de sol·licituds, el contingut de les proves de selecció, els barems i els programes que hi són aplicables i el sistema de qualificació.

4. Per poder participar en els processos de selecció de personal estatutari fix cal complir els requisits següents:

a) Tenir la nacionalitat espanyola o la d'un Estat membre de la Unió Europea o de l'espai econòmic europeu, o tenir el dret a la lliure circulació de treballadors d'acord amb el Tractat de la Comunitat Europea.

b) Estar en possessió de la titulació exigida en la convocatòria o en condicions d'obtenir-la dins el termini de presentació de sol·licituds.

c) Tenir la capacitat funcional necessària per a l'exercici de les funcions que derivin del nomenament corresponent.

d) Tenir complerts divuit anys i no excedir l'edat de jubilació forçosa.

e) No haver estat separat mitjançant expedient disciplinari del servei de qualsevol servei de salut o administració pública en els sis anys anteriors a la convocatòria, ni estar inhabilitat amb caràcter ferm per exercir funcions públiques ni, si s'escau, per a la professió corresponent.

f) En cas dels nacionals d'altres estats esmentats en el paràgraf a), no estar inhabilitat, per sanció o pena, per a l'exercici professional o per a l'accés a funcions o serveis públics en un Estat membre, ni haver estat separat, per sanció disciplinària, d'alguna de les seves administracions o serveis públics en els sis anys anteriors a la convocatòria.

5. En les convocatòries per a la selecció de personal estatutari s'ha de reservar una quota que no sigui inferior al 3 per 100 de les places convocades per ser cobertes entre persones amb discapacitat del mateix grau o d'un grau superior al 33 per 100, de manera que s'aconsegueixi progressivament el 2 per 100 dels efectius totals de cada servei de salut, sempre que superin les proves selectives i que, al seu moment, acreditin el grau de discapacitat i la compatibilitat amb l'exercici de les tasques i les funcions corresponents.

Article 5. Proves selectives.

1. La selecció del personal estatutari fix s'ha de fer amb caràcter general per mitjà del sistema de concurs oposició.

La selecció es pot fer per mitjà del sistema d'oposició quan sigui més adequat segons les característiques socioprofessionals del col·lectiu que pugui accedir a les proves o de les funcions a exercir.

Quan les peculiaritats de les tasques específiques que s'han de dur a terme i el nivell de qualificació requerida així ho aconsellin, la selecció es pot fer pel sistema de concurs.

2. L'oposició consisteix en dur a terme una o més proves dirigides a avaluar la competència, l'aptitud i la idoneïtat dels aspirants per exercir les funcions corresponents, així com a establir el seu ordre de prelación.

La convocatòria pot establir criteris o puntuacions per superar l'oposició o cadascun dels seus exercicis.

3. El concurs consisteix en l'avaluació de la competència, l'aptitud i la idoneïtat dels aspirants per exercir les funcions corresponents per mitjà de la valoració d'acord amb el barem dels aspectes més significatius dels

currículums corresponents, així com a establir el seu ordre de prelació.

La convocatòria pot establir criteris o puntuacions per superar el concurs o alguna de les seves fases.

4. Els barems de mèrits en les proves selectives per a l'accés a nomenaments de personal facultatiu i diplomats sanitaris han de valorar, com a mínim, l'expedient acadèmic de l'interessat, la formació especialitzada de postgrau, la formació continuada acreditada, l'experiència professional en centres sanitaris públics i les activitats científiques, docents i d'investigació. Aquests criteris s'han d'adaptar a les funcions concretes a exercir en cas de proves selectives per a l'accés a la resta dels nomenaments de personal estatutari.

5. Amb caràcter extraordinari, quan es tracti d'una convocatòria per a l'accés a una plaça determinada i si les característiques de la funció que s'ha d'exercir en la plaça així ho aconsellen, el concurs ha de consistir en la valoració del currículum professional, docent, discent i investigador dels aspirants, valoració que ha de fer el tribunal després que els interessats facin la seva exposició i defensa pública.

6. El concurs oposició ha de consistir en la realització successiva, i en l'ordre que determini la convocatòria, dels dos sistemes anteriors.

7. Si així es determina en la convocatòria, els aspirants seleccionats han de fer un període de formació, o de pràctiques, d'un màxim de tres mesos abans d'obtenir nomenament com a personal estatutari fix. Durant l'esmentat període, que no és aplicable a les places per a les quals s'exigeixi un títol acadèmic o professional específic, els interessats han de superar les avaluacions que es determinin en la convocatòria i tenir la condició d'aspirants en pràctiques, amb els drets econòmics que es determinin en l'àmbit de cada servei de salut i que, com a mínim, han de consistir en les retribucions bàsiques del grup al qual s'aspira a ingressar.

8. En l'àmbit de cada servei de salut s'ha de regular la composició i el funcionament dels òrgans de selecció, que han de ser de naturalesa col·legiada i han d'actuar d'acord amb criteris d'objectivitat i imparcialitat. Els seus membres han de tenir la condició de personal fix de les administracions públiques, dels serveis de salut o dels centres concertats o vinculats al Sistema Nacional de Salut, i tenir una titulació del nivell acadèmic igual o superior a l'exigida per a l'ingrés. Els és aplicable el que disposa la normativa reguladora dels òrgans col·legiats i de l'abstenció i recusació dels seus membres.

Article 6. *Nomenaments.*

1. Els nomenaments com a personal estatutari fix han de ser expedits a favor dels aspirants que obtinguin una puntuació més alta en el conjunt de les proves.

2. En el nomenament s'ha d'indicar expressament l'àmbit al qual correspon, d'acord amb el que preveuen la convocatòria i les disposicions aplicables en cada servei de salut.

3. Una vegada obtingut un nomenament com a personal estatutari fix, l'interessat es manté en situació d'actiu quan presti serveis com a personal estatutari en qualsevol dels centres o les institucions del Sistema Nacional de Salut, amb independència del servei de salut al qual va ingressar en origen.

Article 7. *Selecció de personal temporal.*

1. Per raons de necessitat, d'urgència o per al desenvolupament de programes de caràcter temporal, conjuntural o extraordinari, els serveis de salut poden nomenar personal estatutari temporal.

La selecció del personal estatutari temporal s'ha de fer per mitjà de procediments que permetin la màxima

agilitat en la selecció, procediments que s'han de basar en els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat i que han de ser establerts amb la negociació prèvia en les taules corresponents.

En tot cas, el personal estatutari temporal ha de complir els requisits que estableix l'article 4.4.

2. El personal estatutari temporal pot estar subjecte a un període de prova, durant el qual és possible la resolució de la relació estatutària a instància de qualsevol de les parts.

El període de prova no pot superar els sis mesos de treball efectiu en cas de personal classificat en el grup A, els tres mesos per al personal del grup B i els dos mesos per al personal dels altres grups. En cap cas el període de prova no pot excedir la meitat de la durada del nomenament, si aquesta hi està precisada. Està exempt del període de prova qui ja l'hagi superat amb ocasió d'un nomenament temporal anterior per realitzar les mateixes funcions en el mateix servei de salut.

3. Els nomenaments de personal estatutari temporal poden ser d'interinitat, de caràcter eventual o de substitució.

4. El nomenament de caràcter interí s'expedeix per ocupar una plaça vacant dels centres o els serveis de salut, quan sigui necessari atendre les funcions corresponents.

S'ha d'acordar el cessament de l'interí quan s'incorpori personal estatutari fix a la plaça que ocupi, i també quan aquesta plaça resulti amortitzada.

5. El nomenament de caràcter eventual s'ha d'expedir en els casos següents:

a) Quan es tracti de la prestació de serveis determinats de naturalesa temporal, conjuntural o extraordinària.

b) Quan sigui necessari per a la cobertura de l'atenció continuada.

S'ha d'acordar el cessament de l'eventual quan es produeixi la causa o venci el termini que es determini expressament en el seu nomenament, i quan se suprimeixin les funcions que en el seu moment ho van motivar.

6. El nomenament de substitució s'ha d'expedir quan calgui atendre les funcions de personal estatutari, fix, interí o eventual, durant els períodes de vacances, permisos i altres absències de caràcter temporal.

S'ha d'acordar el cessament del substitut quan es reincorpori la persona a la qual substitueixi, i quan aquesta perdi el seu dret a la reincorporació a la mateixa plaça o funció.

CAPÍTOL III

Promoció interna

Article 8. *Promoció interna.*

1. El personal estatutari fix pot accedir, mitjançant promoció interna i dins del seu servei de salut de destinació, a nomenaments corresponents a qualsevol dels grups de classificació superiors, sigui immediat o no, o a diferents nomenaments del mateix grup.

2. Els processos selectius per a la promoció interna s'han de fer mitjançant convocatòria pública per mitjà dels sistemes de selecció que estableix aquesta Llei, els quals garanteixen el compliment dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat.

Els procediments per a la promoció interna s'han de desenvolupar per mitjà de convocatòries específiques si així ho aconsellen raons de planificació o d'eficàcia en la gestió.

3. Per participar en els processos selectius per a la promoció interna és requisit tenir la titulació requerida

i haver prestat serveis com a personal estatutari fix durant, almenys, dos anys en el grup de procedència.

4. En el cas del personal no sanitari, no s'exigeix el requisit de titulació per a l'accés pel sistema de promoció interna als grups C i D als quals hagin prestat serveis com a personal estatutari fix en el grup immediatament inferior durant més de cinc anys, llevat que sigui exigible una titulació, acreditació o habilitació professional específica per a l'exercici de les noves funcions.

5. Els qui accedeixin a un altre nomenament pel torn de promoció interna tenen preferència, en tot cas, per a l'elecció de plaça en la convocatòria corresponent sobre els aspirants que no procedeixen d'aquest torn.

Article 9. *Promoció interna temporal.*

Per necessitats del servei i amb caràcter voluntari, el personal estatutari pot exercir funcions corresponents a un nomenament de grup igual o superior, amb dret a reserva de plaça, sempre que compleixi els requisits que preveuen els números 3 o 4 de l'article anterior. Durant el temps que romangui en aquesta situació, l'interessat es manté en servei actiu i percep, amb excepció dels triennis, les retribucions corresponents a les funcions exercides, l'exercici de les quals no implica la consolidació de cap dret en aquestes retribucions ni a l'obtenció d'un nou nomenament, sens perjudici de la seva possible consideració com a mèrit en els sistemes de promoció interna que preveu l'article anterior.

CAPÍTOL IV

Provisió de places

Article 10. *Criteris generals.*

1. La provisió de places del personal estatutari s'ha de fer pels sistemes de selecció de personal, de promoció interna i de mobilitat que preveu aquesta Llei, i per reingrés al servei actiu en els casos i mitjançant el procediment que s'estableixen en cada servei de salut.

2. En cada servei de salut cal determinar els llocs directius i de prefectura d'unitat que puguin ser proveïts mitjançant lliure designació, amb la convocatòria pública prèvia, així com els que s'han de proveir mitjançant nomenament temporal, amb el concurs de mèrits previ.

3. Els casos i els procediments per a la provisió de places que estiguin motivats o derivin de reordenacions funcionals, organitzatives o assistencials, s'han d'establir en cada servei de salut amb la negociació prèvia en la taula sectorial corresponent.

Article 11. *Trasllats.*

1. Els procediments de mobilitat voluntària, que s'han de fer amb caràcter periòdic en cada servei de salut, estan oberts a la participació del personal estatutari fix de la mateixa categoria i especialització, així com, si s'escau, de la mateixa modalitat, de tots els serveis de salut. Es resolen mitjançant el sistema de concurs, amb la convocatòria pública prèvia i d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

2. El Ministeri de Sanitat i Consum, amb l'informe previ del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, ha d'homologar, quan calgui per articular la mobilitat entre els diferents serveis de salut, les diverses classes o categories funcionals de personal estatutari.

3. Quan d'un procediment de mobilitat derivi un canvi en el servei de salut de destinació, el termini de presa de possessió és d'un mes a comptar del dia del cessament en la destinació anterior, que ha de tenir lloc

en els tres dies següents a la notificació o la publicació de la nova destinació adjudicada.

4. Les destinacions obtingudes mitjançant sistemes de mobilitat voluntària són irrenunciabls, llevat que la renúncia estigui motivada per l'obtenció de plaça en virtut de la resolució d'un procediment de mobilitat voluntària convocat per una altra Administració pública.

S'entén que sollicita l'excedència voluntària per interès particular com a personal estatutari, i ha de ser declarat en aquesta situació pel Servei de Salut que hagi fet la convocatòria, qui no s'incorpori a la destinació obtinguda en un procediment de mobilitat voluntària dins dels terminis establerts o de les seves pròrrogues que legalment o reglamentàriament siguin procedents.

No obstant això, si hi ha causes prou justificades, així apreciades, amb l'audiència prèvia de l'interessat, pel Servei de Salut que hagi fet la convocatòria, es pot deixar sense efecte aquesta situació. En aquest cas l'interessat s'ha d'incorporar a la seva nova destinació tan aviat com desapareguin les causes que al seu moment ho hagin impedit.

Article 12. *Reingrés al servei actiu.*

1. Amb caràcter general, el reingrés al servei actiu és possible en qualsevol servei de salut per mitjà dels procediments de mobilitat voluntària a què es refereix l'article 11 d'aquesta Llei.

2. El reingrés al servei actiu també ha de procedir al servei de salut de procedència de l'interessat, amb ocasió d'una vacant i amb caràcter provisional, en l'àmbit territorial que en cada servei de salut es determini. La plaça ocupada amb caràcter provisional ha de ser inclosa en la primera convocatòria per a la mobilitat voluntària que s'efectuï.

3. Quan les circumstàncies que concorrin així ho aconsellin, el servei de salut o el centre de destinació pot facilitar al professional reincorporat al servei actiu la realització d'un programa específic de formació complementària o d'actualització dels coneixements, les tècniques, les habilitats i les aptituds necessàries per exercir adequadament la seva professió o desenvolupar les activitats i les funcions derivades del seu nomenament. El seguiment d'aquest programa no afecta la situació ni els drets econòmics de l'interessat.

Disposició addicional primera. *Aplicació d'aquesta Llei a la Comunitat Foral de Navarra.*

Aquesta Llei s'aplica a la Comunitat Foral de Navarra en els termes que estableixen l'article 149.1.16a i 18a, i la disposició addicional primera de la Constitució i la Llei orgànica 13/1982, de 10 d'agost, de reintegració i millorament del Règim Foral de Navarra.

Disposició addicional segona. *Convocatòries conjuntes.*

Amb l'acord previ entre diverses administracions públiques, adoptat, si s'escau, en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, es poden efectuar convocatòries conjuntes o coordinades per a la selecció de personal o provisió de places dels serveis de salut que en depenguin.

Disposició addicional tercera. *Coordinació de barems.*

El Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut pot emetre recomanacions en relació amb l'estructura i el contingut dels barems de mèrits aplicables als concursos previstos en els articles 5 i 11 d'aquesta Llei.

Per a la realització d'aquestes funcions i de la resta de les que en matèria de coordinació de les polítiques de personal li assigna la Llei general de sanitat, el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut ha d'estar assistit per una comissió integrada per representants del Ministeri de Sanitat i Consum, dels serveis de salut i de les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit sanitari.

Disposició addicional quarta. Creació i modificació de categories.

La creació, supressió o modificació de categories es pot fer, en cada Administració pública, mitjançant la norma que en cada cas sigui procedent, adoptada amb la negociació prèvia en la corresponent taula sectorial.

Igualment, es pot acordar la integració del personal fix de categories que es declari a extingir en altres categories del mateix grup, sempre que l'interessat tingui la titulació necessària. En el cas de personal no sanitari, la integració es pot fer en categories del grup immediatament superior, sempre que l'interessat tingui la titulació o compleixi els requisits que preveu l'article 8.4.

En l'àmbit de l'Institut Nacional de la Salut, l'exercici d'aquestes competències correspon al Govern, mitjançant reial decret.

Disposició addicional cinquena. Accés a una altra categoria per a personal estatutari fix.

Quan el personal estatutari fix d'una determinada categoria obtingui, amb la superació prèvia de les proves selectives, nomenament en propietat en una altra categoria estatutària, pot optar, en el moment de prendre possessió de la nova plaça, per passar a la situació d'excedència voluntària per prestació de serveis en el sector públic en una d'elles. A falta d'opció expressa, s'entén que se sol·licita l'esmentada excedència voluntària en la categoria d'origen.

Disposició addicional sisena. Integracions de personal.

Per tal d'homogeneïtzar les relacions d'ocupació del personal de cada un dels centres, les institucions o els serveis de salut, i amb la finalitat de millorar l'eficàcia en la gestió, les administracions sanitàries públiques poden establir procediments per a la integració directa en la condició de personal estatutari dels qui prestin servei en aquests centres, institucions o serveis amb la condició de funcionari de carrera o en virtut d'un contracte laboral fix.

Així mateix, es poden establir procediments per a la integració directa del personal laboral temporal en la condició de personal estatutari temporal, en la modalitat que correspongui d'acord amb la durada del contracte d'origen.

Disposició addicional setena. Impugnació de convocatòries.

Les convocatòries dels procediments de selecció, de provisió de places i de mobilitat a què es refereix aquesta Llei, així com les seves bases, l'actuació dels tribunals i tots els actes administratius que en derivin, poden ser impugnats pels interessats en els casos i en la forma que preveuen amb caràcter general les normes reguladores del procediment administratiu i de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposició addicional vuitena. Habilitacions per a l'exercici professional.

El que preveu l'article 4.4.b) d'aquesta Llei no afecta els drets dels qui, sense tenir el títol acadèmic corresponent, estiguin legalment o reglamentàriament autoritzats o habilitats per exercir una professió concreta, que poden accedir als nomenaments corresponents a la professió i s'han d'integrar en el grup de classificació que correspongui a aquest nomenament.

Disposició addicional novena. Entitats gestores.

Sempre que aquesta Llei fa esment dels serveis de salut, també es considera referida a l'Institut Nacional de la Salut, mentre culmini el procés de transferències a què es refereix la disposició transitòria tercera.1 de la Llei general de sanitat o, si s'escau, a les entitats gestores de les institucions sanitàries públiques quan el Servei de Salut de la Comunitat Autònoma no sigui titular directe de la gestió d'aquestes institucions.

Disposició addicional desena. Sistema de provisió de llocs de caràcter directiu.

1. Els llocs de caràcter directiu de les institucions sanitàries de l'Institut Nacional de la Salut s'han de proveir pel sistema de lliure designació, d'acord amb el que preveuen les plantilles corresponents.

2. Les convocatòries per a la provisió d'aquests llocs s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i hi pot participar tant el personal estatutari com els funcionaris públics inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, i de les lleis de funció pública de les comunitats autònomes, sempre que compleixin els requisits exigibles en cada cas.

3. Quan siguin nomenats funcionaris públics per a aquests llocs, s'han de mantenir en la situació de servei actiu en els seus cossos d'origen, sens perjudici que els siguin aplicables les normes sobre personal de les institucions sanitàries i el règim retributiu establert per al lloc de treball que s'exerceix.

4. La provisió dels òrgans de direcció dels centres, serveis i establiments sanitaris també es pot efectuar d'acord amb el règim laboral especial d'alta direcció, que regula el Reial decret 1382/1985, d'1 d'agost.

S'entenen per òrgans de direcció, als efectes que preveu el paràgraf anterior, els directors gerents dels centres de despesa d'atenció especialitzada i atenció primària, així com els subgerents i els directors i subdirectors de divisió.

5. Els llocs convocats d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors poden ser declarats deserts, per acord motivat, quan no hi concorrin sol·licitants idonis per ocupar-los.

6. El personal nomenat per ocupar un lloc de treball per lliure designació pot ser rellevat discrecionalment per l'autoritat que n'ha acordat el nomenament.

Disposició addicional onzena. Provisió de llocs de cap de servei i de secció de caràcter assistencial a l'Institut Nacional de la Salut.

Els llocs de caps de servei i de secció de caràcter assistencial en les unitats d'assistència especialitzada a l'Institut Nacional de la Salut s'han de proveir mitjançant una convocatòria pública, en què poden participar tots els facultatius amb nomenament com a personal estatutari fix que ocupi una plaça en les institucions sanitàries de la Seguretat Social, mitjançant un procés de selecció basat en l'avaluació del currículum professional dels aspi-

rants i en un projecte tècnic relacionat amb la gestió de la unitat assistencial.

Els aspirants seleccionats han d'obtenir un nomenament temporal per al lloc, que ha d'estar subjecte a avaluacions quadriennals a efectes de la seva continuïtat en el lloc.

El Govern ha de desplegar, mitjançant un reial decret, les normes que conté aquesta disposició i determinar els requisits exigibles per participar en els processos de provisió d'aquest tipus de llocs, la composició dels tribunals que els hagin de jutjar, i els criteris de valoració del curriculum professional i del projecte tècnic. També s'ha de regular el sistema d'avaluació, la composició de les comissions avaluadores i els criteris per portar a terme aquesta avaluació una vegada finalitzat cada període de quatre anys, atenent els principis de mèrit i capacitat.

Disposició addicional dotzena. *Caps de departament, de servei i de secció.*

El personal estatutari fix que tingui la categoria de cap de departament, de servei o de secció perquè hi ha accedit directament abans de l'entrada en vigor de l'Ordre del Ministeri de Sanitat i Consum de 5 de febrer de 1985, pot concórrer als procediments de mobilitat voluntària que preveu aquesta Llei en què s'ofereixin places per a facultatius especialistes de l'especialitat corresponent.

Si obtenen una plaça en aquests procediments han d'obtenir un nomenament com a facultatiu especialista, i perden definitivament la categoria originària.

Disposició addicional tretzena. *Inclusió en l'Estatut Jurídic del Personal Mèdic de la Seguretat Social.*

Queden incorporades a l'Estatut Jurídic del Personal Mèdic de la Seguretat Social totes les places corresponents a les especialitats sanitàries legalment reconegudes per a llicenciats universitaris, amb independència de la llicenciatura requerida per obtenir el títol corresponent. Al personal que ocupi aquestes places li és aplicable l'Estatut esmentat.

Disposició addicional catorzena. *Places vinculades.*

Les places vinculades a què es refereix l'article 105 de la Llei general de sanitat s'han de proveir pels sistemes establerts en les normes específiques que siguin aplicables, sens perjudici que els seus titulars puguin accedir als llocs de caràcter directiu i de prefectura d'unitat en les diferents institucions sanitàries pels procediments que regula aquesta Llei.

Disposició addicional quinzena. *Relacions del règim estatutari amb altres règims del personal de les administracions públiques.*

En l'àmbit de cada administració sanitària pública, i a fi d'aconseguir una utilització més adequada dels recursos humans existents, es poden establir els casos, els efectes i les condicions en què el personal estatutari dels serveis de salut pot prestar indistintament serveis en els àmbits d'aplicació d'altres règims de personal del sector públic.

Disposició transitòria única. *Convocatòries en tramitació.*

1. Sens perjudici del que preveu la disposició derogatòria única.1 d'aquesta Llei, els procediments de selecció de personal estatutari i de provisió de places a les institucions sanitàries de la Seguretat Social emparats

en el Reial decret Llei 1/1999, de 8 de gener, s'han de tramitar d'acord amb el que estableix aquesta norma.

2. Les convocatòries efectuades d'acord amb el que preveuen les disposicions transitòries primera i segona del Reial decret Llei 1/1999, de 8 de gener, s'han d'ajustar al que estableixen aquestes disposicions.

Disposició derogatòria única. *Derogació de normes.*

1. Aquesta Llei substitueix i deroga el Reial decret Llei 1/1999, de 8 de gener, sobre selecció de personal estatutari i provisió de places a les institucions sanitàries de la Seguretat Social. No obstant això, i sens perjudici de l'aplicació directa de les previsions d'aquesta Llei, els preceptes derogats d'aquest Reial decret Llei han de mantenir temporalment la seva vigència amb rang reglamentari fins que entrin en vigor les normes de desplegament d'aquesta Llei que preveu l'article 1.3.

2. Queda derogat l'article 2.b) de l'Estatut de Personal no Sanitari al Servei de les Institucions Sanitàries de la Seguretat Social, aprovat per l'Ordre del Ministeri de Treball de 5 de juliol de 1971.

3. Queden derogades totes les altres disposicions del mateix rang o de rang inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Estatut marc.*

El Govern ha de presentar a les Corts Generals, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'estatut marc del personal del Sistema Nacional de Salut.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 d'octubre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20062 LLEI 31/1999, de 8 d'octubre, per la qual es crea el Consell General de Col·legis Oficials d'Enginyers Tècnics Forestals. («BOE» 242, de 9-10-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Forestals, creat amb la denominació de Col·legi Oficial de Perits Forestals pel Decret 927/1965, de 8 d'abril, va tenir inicialment la consideració d'únic en tot el territori nacional. Posteriorment, a l'empara de les competències de les comu-